

koyrdur ella flýggjadrur og tað
ið verri var, og ein Krúger
skuldi vera komin í staðin!

Tú kanska allur »reystmann-
skapurin« stavar frá eini hervi-
ligari marru frá hini ferð á sinni,
tá ið hann sýndi sín dreingjaskap
uppi í Rangabotni við at vera
aftastur maður at herja á og
fyrsti maður at flýggja. Tað er
so samvitskunnar og iðrunnar
prikandi kvísl, sum gevur í
hjártarúttinum yvir hesum hans-
ara »brøgdum« og yvir hina
ræðuliga vitskuleysu gerð móti
teim undirskrivandi jarðeig-
arunum sum spilti teim kansin
at fáa teirra fráskrivadu rættindi
aftur. Er trúlig, og sum Koll-
frøingurin segði, »psykologisk«
forstáliligt, at hetta marrariðið
av iðrun og samvitskupínslu
yvir seg sjálvan kann skapa eitt
so sterkt ynski at verða eitt
verunligt reystmenni, at tað er
gingið honum so uppá heilan,
at hann hevur skapað sær eitt
so fastformað innbilt reystmenni,
at hann er komin at skriva og
tala og trúgva sum hann verun-
liga er eitt reystmenni. Mangur
í selluni trýr, at hann er keisari.

Hetta alt er, sum maðurin
segði, eitt interessant »psyko-
logisk fenomen«, men kortini ikki
beinleiðis stultligt — vit hava
já onga frond til at blása í
sigurslúðurin yvir teiri fallnu
»kempun«, Sigurin var so sann-
iliga ikki tungvunnin — hin
geva »kempa« sýti seg sjálva
undir við fyrstu sýftu. Og tað
somir seg ikki væl at leggja seg
at luka hin »knockoutaða«. Tað
var tí sjálvandi, at P. M. Dam
læt ikki við seg koma, tá ið hin
»knockoutaði«, aftaná bjólgakastið
royndi at sprakla sum óður við
hondum og fótum og goysa alt
sitt óruðiliga ovursinnuð út í
Føroyatíðindi.

Og so var henda ovursinta
orðgoysanin eisini so háttað, at
um tað hevði verið eitt sindur
av virðing eftiri fyrri manninum,
so var hon meir enn ivaleys til
at gera av við tað sindrið.

Tað var av sonnum óneyð-
turviligt at skoyta nógv orð til
fellan av hopileysu uppástan-
dum og illgitan, »insinuationum«,
ið hvor einasti ein var so fram-
borin, at teir feldu seg sjálvar.

(P. M. Dam skuldi vera
tíkin av maktigind innanfyri
arbeiðararnar og vera diktator
yvir teimum, ið sjálvandi so
mátti vera ómagar í hondum
hansara — eisini arbeidarin
P. F. Joensen? hansara bonar-
og loyprisingarbrævi til »Dami-
nin« kundi sýnt tað! — allir
arbeiðarar vita, at hesin upp-
ástandur er bara ein uppástand-
ur; P. M. Dam hevur ongaflið
innanfyri arbeidararnar á Tvø-
oyri gjørt annað enn tað,
honum hevur verið álágt av
so gott sum einmeltari arbeid-
araffjöld.

P. M. Dam skuldi sáa klan-
dur og hafur og eggja til
ósemju millum keypmenninar
— hvor einasti ein arbeidari,
ið vil vera sannleikanum
trúgvur, veit, at hetta er tað
púra »suppspinne«.

P. M. Dam skuldi kunna
skuldsetast fyrri eina skaðiliga
»kordskipan« — hvor hugsandi
arbeiðari veit at hetta er skeið,
og at tað, sum P. M. Dam

skrivaði og greiddi frá við-
vikjandi akkordunum var salt
orð fyrri orð, ósannindini um
80 oyru um tíman hevur
maðurin nú eisini minkað
niður í 1 kr.)

Einkjubarnapeningur og ellis-
rentupeningur skuldi ikki vera
gordin í kommununi á Tvøroyri
— einkjur og ellisfólk og øll
skilafólk, ið kenna til viðurskift-
ini vita og kunna vátta, at yvir-
hovur er tað so, at bæði einkju-
børn og øll sterkt treingjandi
ellisfólk fáa teirra peningstund-
isligari í Frøðbiar sóknar kom-
munu enn í flestum kommunum
í Føroyum.

Rentur og avdráttur í kom-
mununi skuldi vera gordin við
sakforarum — tað er á fundum
ofta lýst, at síðan arbeidarastýrið
tók við, er lítið og einki goldið
gjøgnum sakforara, so fólk ið
veit skil á hesum og dugur at
meta uppástandi eftir virði.

P. M. Dam skuldi hava meldað
skipara, tí hann hevði verið inni
í Noreg eftir sjúkum manni —
allir vita, at P. M. Dam hevur
ongan skipara meldað; at A. T.
hevur gjørt mótkrav yvir fyrri
skipara, ið sum flaggskipari við
Leivur Óssurson brúkti sín for-
mella ella juridiska rætt til at
heva fiskiskiparalønina, ein ger-
ingur sum óivað er einastand-
andi í øllum Føroyum og mann-
inum til lítan heiður.

P. M. Dam skal hava brúkt
kommununa til at rinda bót og
undirskot hjá »Socialinum« —
øll skilja hvussu illgrundað
henda illgitanin er; hon krevur
svar aðrastaðni, um orðalagið
er so, at tað kann »hoggast«.

P. M. Dam skal hava verið
sambandsmaður og síðan sjálv-
stýrismaður, tað var ein eingin
skomm, bara hann ikki var
»kveptur« til tað — men allir
veita, at síðan hann gav seg upp
til talsmann í aktivum politikki,
hevur hann verið javnaðar-
maður.

P. M. Dam skal hava verið
høvuðkampur og »krámað« at
sær innanfyri javnaðarflokkin —
hetta eigur sjálvur javnaðar-
flokkin at vera um, men P. F.
J. fær vist ikki javnaðarmenn
at halda við sær í hesum.

P. M. Dam skal hava borið
skeiv tíðindi um Kristin — vil
ella torir hin gævi P. F. J. biðja
um at fáa meir citera av bræv-
inum; citerað var bert tað reint
politiska sum viðkom flokkinum,
og sum prógvaði orsökina til, at
áløpið kom o. s. fr.

Allir hesir uppástandir, øll
hesi ósannindi vóru sjálvandi
tey verstu vápn móti sjávm
áloparunum. Teirra egna drep-
andi kraft var nógv mikið og
ivaleyst.

Stuttligast var hóttanin við
barnaárunum hjá P. M. Dam,
haðani hann skuldi kunna loda
sinar grovstu kanónir. Kundi
betri tekin fingist uppá, hvussu
úttomdur og úttelepaður neyðar
maðurin var.

Umframt at stuttleika og geva
lesarunum ein ókvepslátur, so
gjörði hon, sum maðurin, ið
kendi P. M. Dams slit og strev
í barnaárunum, helt fyrri, reiði-
liga av við sín mann. Tí tilfíkt

Mink.

Úrvals-alidjór frá C. M. Øvrebos Minkfarm, Bergen,
útvegast.

P. á Heygum,
Vestmanna.

ger bara hann sum hevur mist
samlingina og allar endarnar og
er villstur áráleysur út á villini
havið.

Spania.

Fyrri partin av hesi vikuni
tóku fólkaflokksmenn seg væl
fram á Aragonfrontinum, og eis-
ini á Estremadurafrontinum
høvdu teir framgongd. Í gjár
frættist, at hart stríð hevði
staðið á eysturvígvøllum, og at
fólkaflokksmenn vóru noyðdir
at rýma nokur av teim pláss-
unum har, teir tóku fyrr í vik-
uni.

Stríðið fyrri eystan.

Japanararnir hava stóðuga
framgongd í Kina, og býur eftir
býi verður tikin av teim.

Hetta kríggið hevur nú kostað
Japan yvir 2½ milliard yen.

Tað sigst, at Japan hevur í
hyggju at forða fyrri tilforlu av
allari aðrari vøru enn japanskari
til Kina.

Kunngerir.

Tað verður her gjørt øllum
kunngitt, at við fjáttan av Havnar
arbeiðsmannafelag hava mál-
ararnir í Havn fingið egðið fak-
felag í samburði við Havnar
arbeiðsmannafelag.

Viðtikið er, at eingin limur
av Havnar arbeidsmannafelag
uttan at gerast limur av Havnar
málarafelag má taka ella gera
málaaraarbeiði, samstundis má
eingin limur av Havnar málara-
felag taka ella gera arbeis-
mannaraarbeiði.

Allir málarar kunnu og
mugu gerast limir av Havnar
málarafelag.

Henda viðtøkan er komin í
gildi frá í dag 19. febr. 1938.

Havnar arbeidsmannafelag.
Havnar málarafelag.

Tíðindi.

Gudstænasta.

Sunnudag Sexagesima hevur
provst Dahl gudstænastu í Havnar
kirkju.

Sama dag hevur pastor Møller
gudstænastu í Nólsoyar kirkju.

Bygningskunst gen- nem Tiderne.

Arkitekt Tórgarð viser Lys-
billeder i K. F. U. M. Sondag
Kl. 8¾. Der sluttet med Andagt.

Sóknarstýrisval í Porkeri.

Inn komu 3 javnaðarmenn:

J. H. Danbjørg, herari, Sigmund
Sørensen, fiskimaður, Zacharias
Müller, navigatorur og 2 sam-
bandsmenn: P. O. Mortensen,
fyrirverandi skipari og Lars
Larsen, skipari.

Í skúlakommissionina komu
3 javnaðarmenn: Jacob M. Bech,
fiskimaður, Jacob A. Müller,
navigatorur og Zacharias Müller,
navigatorur. Síðstnevndi varð av
javnadarmonnum valdur í sókn-
arstýrið og av indremission
valdur í skúlakommissionina.

Á Suðurlandið.

17. febr. varð skrivað til
okkum úr Suðuroy:

»Yvonna«, skipari Daniel Lar-
sen, Porkeri og »Sjey systkin«,
skipari Thorvald Hjelm, Vági
skulu sigla í morgin á Suður-
landið.

— Tað var tíðliga. Men á
hvorjari skipavág kring landið
verða fiskiforini í hesum døgum
tilgjørd í skundi, so tá vit koma
nakað inn í mars, liggja vágirnar
allar tómar.

Koneert.

Hin gítin íslenski operasang-
arin Sigurður Skagfield, sum
hóskvöldið hevði koncert í Sjó-
nleikarhúsinum, hevur áður vitjað
Føroyar, nevniliga í 1927, tá
sang hann eisini fyrri Havnar-
fólki á sama plássi og varð eins
og hóskvöldið væl fagnaður.

Ródd Skagfields ljóðar sjáld-
sama vakurt í hæddini og er
sær reyst, hann er tí avgjörður
operasangari, ikki so nógv »kam-
ar«-sangari. Vakrast ljóðaði tí
kannska tann mittarsti parturin,
har Skagfield sang opera-brot
úr la Traviata og il Trovatore.
Men eisini Sveinbjørnsson
»Sverri kongur og J. Waagsteins
»Ódn« vóru sangir, ið hesin
sanganin dugdi at bera fram við
mátt og meg.

Um Pétur Sigurðsson lag til
»Eg oyggjar veit« er at siga, at
tað er vakurt, men heldur ov
»romance«-kent til at kunna
verða almennur fólksangur. Vit
hava nú fyra ymis lög til
nationalsang okkara, men av
hesum er hitt gamla lagið av
J. Hartmann enn tað frægasta.

Bæði sangarin og frúgvinn M.
Waagstein, sum leikaði piano,
vórðu væl fagnað av áhoyrar-
unum, og gav harri Skagfield
fleiri eykasangir. H.

„Løgmannsdótturin í Vágum.“

Tað hevur verið heldur tunn-
ligt við framsýning av sjónleiki
í Havnini tey seinastu árin, og
er hetta keðiligt, tí Havnarfólk
hevur altíð víst stóra interessu
fyri væl framfordum sjónleiki.

Var tað tí gleðiligt, at Skopun-
ingar komu higar at sýna fram
sjónleikin »Løgmannsdótturin í
Vágum« av H. A. Djurhuus.

Leikað varð av einlistum, tað

kann ikki annað sigast. Hvar
einstakur leikari dugdi sýna »rollu«
til fulnar og kendist í einki til
hitt slotandi ivandi yvirbragðið,
ið tíðum lýtur sjónleikarfram-
førluna. Her fekk ein eina
heildarkenslu, ið so ofta verður
saknað í slíkum føri, sjálvt um
einstaklingarnir hvør sær eru
førir fyrri at sýna góðan leik.
Og her var heldur ikki, sum so
ofta er tilfellið, nakar svikur í,
øll dugdu jú sum áður sagt
»rolluna« og framførluna var
góð og natúrlig — okkurt
tydingarlest smábrek var
kanska, men tað var so lítið,
at eingin grund er til at draga
tað fram.

Sjálv tekstin til sjónleikin var
nakað broytt, síðan hann var
sýndur fram í Havn á sinni.

Sjónleikarfelagið átti oftari at
fingið sjónleikarar av byggunum
til Havnar, tí ov lítið verður
her sýnt av sjónleiki. Og skulu
Skopunnar takast sum dømi,
so kann Havnin ikki rósa av
at hava betri sjónleikarar yvir-
hovur enn bygdirnar.

„Norðstjarnan“.

trolarin sum felagið »Uvake«
kreip í Onglandi, kom á Havn-
ina í gjárnaðittina. Hann er um
20 ára gamalur og nakað størri
enn »Skálaberge«.

Valið í Klakksvík.

Til sóknarstýrisvalið í Klakks-
vík vóru innkomnir 5 listar. Ar-
beidsmannafelagslistin fekk 100
st. 5 menn valdar. Hinir fyra
listarnir fingi tilsamans skakar
90 st. og 2 menn valdar. »Norð-
lýsið« er »í luftini« yvir hetta
úrslitið. Tað tykist mest at harma
tað, at talað varð mann og mann
ímillum áðrenn valið um, at
oddmenninir á hesum listum
allir vildu falla í Kjólbrots part.
Hetta skal eftir bláðins tykki
vera ljót agitasjón. Men óivað
var hon sonn. Klakksvíkar ar-
beidsmannafelag hevur staðið
væl saman um menn sínar, og
skal ein tí vóna, at hesir álitis-
menn arbeidaranna verða førir
fyri at dugna starvsbrøðrum
sínum munandi.

Gleðiligt er eisini, at val-óðin
hevur fingið bláðstjóra »Norð-
lýsi« at vísa bláðins sanna lit.

Frelsens Hær.

Sondag Kl. 11 Helligheds-
møde. Kl. 2 Sondagsskole. Kl. 5
Vagtel (eller Lokalel). Kl. 6 Bor-
nemøde. Kl. 8.15 Frelsesmøde.

Tirsdag og Fredag Evangeliske
Moder.

Málarafelagið,

ið málararnir í Havn stovnaði
nakað herri, varð hóskvöldið
góðkent av Havnar arbeis-
mannafelag.

„Isafold“

kom týsdagin á Havnina. Hann
hevdur vóru úr Týsklandi og Ong-
landi.

Einaferð enn.

Íslenski sangarin S. Skagfield
hevur aftur í morgin koncert í
Sjónleikarhúsinum. Sí lýsingina
í blaðnum.